

MAJESTIC COLLEGE LIBRARY
MAY 7 1945

THE

MORNING STAR

Registered as a Newspaper

Published every Friday

VOL. 105

JAFFNA, FRIDAY, APRIL 27, 1945

NO. 16.

NOTICE

Please send all editorial correspondence as well as all business matters to Tellipalai. This will ensure prompt attention to the matter sent.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION, BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

NEWS

LOCAL

Change of Grades of Schools

A large number of school managers have, it is learned, made applications to the Department of Education, asking for the change of grades of schools. These applications had not been entertained hitherto on the ground that managers should await the decisions regarding the new educational reforms.

As no finality has been reached with regard to the Special Committee's recommendations, meanwhile the Executive Committee of Education has, it is learned, recommended that all such applications should be entertained and that the change of grade should be permitted provided the financial stability of the schools concerned is assured by the various bodies responsible for the management of their affairs.

Several teaching bodies had stressed the need for change-over of grades. The decision to entertain these applications would bring about improved scales of salaries for teachers.

Fellowship for Research in Vegetable Proteins

We understand that the Secretary of State for the Colonies has awarded a Fellowship under the Colonial Development Fund to Dr. N. G. Baptist, Chief Technical Officer in the Salt Department.

Dr. Baptist who is a B.Sc., Ph. D. (Lon) is the first Ceylon Scientist to be awarded such a Fellowship. The Fellowship has been granted for research in Ceylon vegetable proteins. Dr. Baptist who is 31 years of age is the General Secretary of the Ceylon Association of Science.

A. C. M. Office-bearers

At a meeting of the American Ceylon Mission held recently the following were elected office-bearers:— President: Mr. T. Buell; Secretary:— Mr. J. C. Amarasingam; Treasurer:— Mr. I. P. Thuraiatnam (re-elected).

Farewell to Mallakam Magistrate

"His noble conception of life and conduct and his high sense of duty inspired by the principles of Buddhism contributed in no small measure to his success as a judge" said Mr. T. Kumaraswamy in bidding farewell on behalf of the Mallakam Bar to Mr. V. F. Gunaratne, the Mallakam Magistrate who is leaving on transfer to Aweisawella as Magistrate. Mr. Gunaratne replying thanked the Mallakam Bar for their co-operation.

Governor's visit to Jaffna

A public meeting was held recently at the Town Hall, Jaffna to consider arrangements in connection with the first official visit of His Excellency the Governor to Jaffna on May 30. Mr. C. Coomaraswamy, Government Agent, presided. A Reception Committee with Messrs. T. Arumanayagam and S. P. Nadarajah as Secretaries was elected. It is understood that His Excellency will spend three days in Jaffna.

Outstanding Benefaction to Karainagar Hindu College

At the conclusion of the play "Ehaktha Drava" put on board by the Dramatic Society of the Karainagar Hindu College in aid of the College Building Fund, Mr. Kanagasabai, the Principal, announced that Mr. N. Nadarajah K. C. has offered about 2 acres of land for putting up a suitable building for the Secondary Department and had also undertaken to build a laboratory and library for the College. He has also offered a scholarship to the most deserving student who passed the S. S. C. Examination from the College to continue his education up to the degree in the Ceylon University.

St. Peter's Wesley Guild, Jaffna

At the semi-annual general meeting of the Wesley Guild held on Tuesday, the 17th of April 1945 at 7 p.m. the following were elected office-bearers:—

President: Miss Padma Thambiah. Vice Presidents: Mr. S. R. Rajapooabasingam, and Miss K. Arulambalam. General Secretary: Mr. J. K. Thambiyaraj, Ex-officio-Members: Rev. J. S. Mather, and Rev. M. S. Chinniah. The next session of the Guild (May-Oct 1945) commences on May 24th 1945.

Personal

Mr. R. A. M. Thuralappa, Superintending Engineer (P.W.D.), Badulla has been promoted Superintending Engineer, Western Division.

—Mr. V. F. Gunaratne, Police Magistrate, Mallakam, has been transferred to Aweisawella. Mr. A. S. Ponnambalam, Advocate, Colombo, succeeds Mr. Gunaratne as Magistrate of Mallakam and Kayts.

Obituary

The death occurred on Sunday at Colombo of Canon O. J. C. Beven, the most Senior Priest of the Church of Ceylon whose ministry of over thirty years constitutes a record of service which will be hard to equal. Canon Beven retired from active work in 1935 on attaining his Golden Jubilee as Priest out continued as Honorary Vicar of Holy Trinity Church, San. Sebastian and as Hospital Chaplain. He was made an Honorary Canon in 1939. He was 84 years of age at the time of his death.

—We regret to record the death of Dr. C. Sabapathy which occurred at his residence in Pt. Pedro at the age of 62. After retiring from Govt. Service he started private dispensaries at Pt. Pedro and Valveturai. He was a popular figure and took a leading part to form a Co-operative Bus Service Society for service between Pt. Pedro and Jaffna.

FOREIGN

Plastic Replaces Glass Eyes

Unbreakable plastic eyes are the latest from America whose scientists have solved a problem caused by shortage of German-made glass eyes states an interesting *News Review* report.

Before this war began, scientists could call on the tiny German village of Lauscha, in Thuringia, for limitless supplies of the velvet-smooth basic glass used in the making of artificial eyes. War stopped exports of the glass, and substitutes were unsatisfactory. Stocks outside Germany dwindled to nothing. In the United States alone there were 350,000 wrenners of easily dropped, easily shattered, glass eyes.

U. S. Army men looked ahead. Statisticians told them that thousands of this war's soldiers were destined to lose the sight of one eye, that many would become totally blind.

Three obscure dental officers came through with the answer. They pooled their knowledge of plastics, and how to put them to scientific and medical uses.

Their new plastic eyes are lifelike, and have hand-painted irises. Tiny fibres or rayon, implanted on the white as veins, aid the illusion of reality.

News of American Missionaries

The latest letter received from America states that Stuart Wright, who was at Jaffna College, is still at the Mass General Hospital, as one of a group of "conscientious objectors" detailed for work there. During spare moments he is studying at Harvard.

Mrs. Margaret Kennedy, wife of Dr. Robert Kennedy, is carrying on bravely. During January she was doing some substitute teaching by correspondence at the school. Mrs. B. Kennedy underwent an operation at the Massachusetts General Hospital. Miss Lucy Clark is wintering in Florida.

Mrs. Harrison is slowly convalescing after a severe attack of chronic bacillary dysentery at Clifton Springs Sanatorium, New York. She celebrated her birthday on Feb. 2nd. Dr. Harrison is staying with the Dudleys.

The Bankers are in New York, where Mr. Banker is working for his Doctorate at the Union Theological Seminary, New York. She celebrated her birthday on Feb. 2nd. Dr. Harrison is staying with the Dudleys.

WEDDING

ARASARATNAM—MILLS

Dr. & Mrs. S. G. C. Mills

will be pleased to see all friends and relations at the solemnization of the marriage of their daughter

Mary Yogarany

with Jesudason George Arasaratnam

(Tutorial Staff, Royal College, Colombo)

on Saturday the 5th May, 1945, at 5-00 p. m. at the Manipay Church.

"Green Villa," Manipay, 27-4-45. 16-1.

NORTHERN PROVINCE TEACHERS' PROVIDENT SOCIETY, LIMITED.

Special Concession to teachers over 30 years. Men under 40 and women under 35 can become members till 31st May, 1945. "Awake, arise, or be for ever fall'n."

Further particulars or Application Forms can be obtained from:

S. P. Rasiab,

Hony. Secy., N. P. T. P. Society Ltd Saras Anandus Giri, Vannarponnai. 13-8.

FOR SALE

Square block of land 124 lakshams in extent known as "Anavilvanban" situated in Mudaliyar Canagasabai Road, Manipay South, close to Schools, Churches, Temples, Hospital and Bus Stand.

Apply: "Grace Villa", Mudir. Canagasabai Road, Manipay. 16-1.

Notice of Sale of Bran

Large quantities of Mannar bran are available for sale at the Forge Store, Bankshall Street, Jaffra at Rs. 8.96 per cwt. Intending purchasers are requested to apply to the undersigned for their requirements.

E. Goonaratne, Asst. Govt. Agent, (E). Jaffna. 21st April, 1945. 16-1.

IN MEMORIAM

In ever-loving memory of our dear

J. Kaivallyavaram Hensman

Called to the Heavenly land on April 25th 1944.

"For ever with the Lord" At the end Thou hast proved to be A precious pearl in the oyster.

[Inserted by his mother, sisters and brothers.]

"Sanglitore," Nallore. 16-1.

GLEANINGS

WHEN WARS WERE CIVILIZED!

War isn't always hell. There is one extraordinary series of conflicts on record which were temperate, almost neighbourly affairs.

These were battles of the Megarians, who, according to Plutarch, fought like gentlemen in and around their section of ancient Greece. One of their principles was that food was vital to the soldiers and peoples of both sides. No man who was warring in a field was ever harmed. Farm labourers continued their work while battles moved respectfully away from them.

The capturing of prisoners was the goal, not the ravaging and annihilation of the enemy. And for the prisoners there was no dread of torture or of concentration camps. The Megarian with a captive took the prisoner to his own home, and there the two sat together at a dinner table, sharing a meal.

"And now" the prisoner would say, "what is it your pleasure to ask of me?"

The 'host' would name a sum of money, the ransom amount thought fair.

"I'll return with it, when I have earned that amount."

The prisoner would then depart, after best wishes had been exchanged. Back to his home town, the prisoner would work until his ransom was accumulated, take it to his captor, and on this payment he would become a perpetual friend of the Megarian, his "dear friend."

The rare prisoner who defaulted was dishonoured for life. Such a man was judged to be "an unjust and untrustworthy person, not only among the enemy, but also among his own fellow citizens."

WAR AILMENTS

Many are the war-time ailments in England, chief among which is the Gas-Mask Shoulder, a complaint contracted by the effort of keeping the Gas-Mask sling from slipping off the shoulder. When there is Shelter Legs, a swollen condition caused by sleeping for lengthy periods in deck chairs, which restrict the circulation at the knee. Torch Thumb is another—abrasions of the cuticle, due to the continual switching on and off of the black-out torch. Factory Feet is yet another, a disease developed by people in factories who were unaccustomed to being on their feet all day. Churchill Finger is a tank casualty, in which the tip of the finger is crushed by the too-sudden closing of the tank roof-flap.

SMOKING AND THE MAHATMA

You cannot think of high politics without the smoke, whether it be the dead Bickhead or the living Churchill. I do hope that Maulana Azad, a tremendous chain smoker is getting his cigarettes in jail. I am told that the first thing that Mahatma Gandhi does as soon as the great Maulana enters his presence, is to put an ash-tray before him. Jawaharlal Nehru smokes, pretty heavily, but he does not smoke in the presence of the Mahatma. The presence of the Mahatma are strict. Children must not smoke before their parents.—Sri. K. Rama Rao is the Leader.

ஆசிரியர்களுக்கு அன்பு பெருகுதல்
தேசமெங்குள்ள நிலையருக்கு
பாசீகீகிப் பதித்தியேயுள்
யேசுநாமம் என் றென்று மொழிக்வே

உதயதாரகை

1945ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 27

நிலையான சமாதானம்

இப்பொழுது கடைபெற்றும்
கொண்டிருக்கும் பயங்கரமான யுத்
தம் முடிந்தவுடன் இனிமேல் உல
கத்தில் எவ்வித யுத்தமும் அரிதி
யும் கடைபெறாமல் உலகமெங்கும்
நிலையான சமாதான முன்பிப் பட்
டிருக்கவும், எந்தச் சிறிய இராச்சி
யும் வேறு இராச்சியங்களுக்குப்
பின்புறமொன்றையாமல் சுயநிர்வா
கைச் செய்தலும் வேண்டிய
ஒழுங்குகளைச் செய்துகொள்வதற்கு
ஒயக்கங்கள் கடைபெறவேண்டும்.
இவ்விஷயங்களை ஆலோசித்துக் தி
ர்மானிப்பதற்காகச் சில நாட்களுக்குள்
செய்துகொள்ளவேண்டிய நடைமு
றைகள் பற்றி உலகமெங்கும் நிலையான
சமாதான முன்பிப் பட்டிருக்கவும்,
எந்தச் சிறிய இராச்சியும் வேறு
இராச்சியங்களுக்குப் பின்புறமொ
ன்றையாமல் சுயநிர்வாகைச் செய்த
லும் வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்
துகொள்வதற்கு ஒயக்கங்கள் கடைபெ
றவேண்டும். இவ்விஷயங்களை ஆலோ
சித்துத் திர்மானிப்பதற்காகச் சில
நாட்களுக்குள் செய்துகொள்ளவேண்டி
ய நடைமுறைகள் பற்றி உலகமெங்கும்
நிலையான சமாதான முன்பிப் பட்டிரு
க்கவும், எந்தச் சிறிய இராச்சியும்
வேறு இராச்சியங்களுக்குப் பின்பு
றமொன்றையாமல் சுயநிர்வாகைச்
செய்தலும் வேண்டிய ஒழுங்குகளைச்
செய்துகொள்வதற்கு ஒயக்கங்கள் கடை
பெறவேண்டும்.

அதை வெளிப்பாட்டுக் கூறியிருக்கி
றனர். இவ்வாறு காத்திரமான
அன்புபாசியைப்பாட்டியிருக்கிறார்.
பெரிய இராச்சியங்கள், மற்ற இராச்சி
யங்களின் மேல் அதிகாரம் செலுத்
தாமல் பாசியை ஒரேவகையான
விடையாக ஒழுங்கு செய்து கொடு
தொடு சிறிய நாடுகளின் முன்னேற்
றுதல் க்காகத் தமக்கு அற்ப ஷேடம்
கேள்வியும் அனைத்து சங்கீதமெ
னும். இவ்விதம் சில சந்தர்ப்பங்களும்
சுபகாலம் கிளிப்பது தம்மையிப்பீ
தம் அபிவிருத்தியும் மேலேத்தலும் உலக
சமாதானம் செய்து தருவதும்,
என் சாதி கிசேஷம், என் தேசம்
மேலானது என்னும் பெருமையும்
கவரப்பட வேண்டிய உணர்வுமையால்
கொண்டு சென்றதால் மகர பயங்கர யுத்
தம் மேலெழும்பத் தவிர்ப்பதில்லை.

சிறிலங்கை இலங்கை
இராசுகுணிய யாத்திரிகத்திற்
கண்ட
இல்லற ஆச்சிரமம்

(க. ப. முத்தையார்)
ஊழியத்தாகக் காட்டன் இல்லை,
சகிசேஷ வேலைக்குப் பணமில்லை,
ஒய்வாள் ஆராதனை யிலே ஆய்வல்
பராமரிப்புக்கான உடைய குடும்பமும்
பேசுகருடைய குடும்பமும் தனி
சமையர் வருவதில்லை. திருநெல்
கரணை ஆசிரியர் உயிரிழந்து,
உணர்வுமில்லை, ஊக்கமில்லை,
கிறிஸ்தவ கலாசாலைகளின் சம்மர்சு
அமைதி யில்லை என்று இக்காலச்
சமையர் பார்த்து நாம் "இல்லை"
கள் கூறலாம் என்கிறார் ஒருவர்.
திருச்செயு பரிசுத்ததலம் வாழ்வு
வேல்கள் வளம்பெறு வளங்களை
தென்கிறார் வேலைநிலை. முற்
காலக் கிறிஸ்தவர்கள் தம்மையையும்
அவர்களது கருத்திலும் இருக்கும்
இது உலக மாறாமலும் திருந்தது
இக்காலக் கிறிஸ்தவர்களின் கிறிஸ்த
தம்மையையும் அவர்களைப் பராமரிக்க
இருக்கின்றனர் எனது சென்ற
ஆண்டில் திருச்செயுசெய்ய வேண்டிய
கு விரிமையின்மையே கூறினால்
உண்மை உண்டு என்பதே சம அபி
பிரவம். இது என் பரிலக்க
ராசியமாத் திருச்செயுசெய்ய வேண்டிய
திருச்செயுசெய்ய வேண்டிய
மாறி வருவதே? வாக்கியம்
இதற்கு உடைய கூறவேண்டாம். தம்
மான மனுவர் உள்ள பரிலக்க இராசு
சியமான ஒரு திருச்செயுசெய்ய, ஒரு
இல்லற ஆச்சிரமத்தை, போவான
கண்ட புது எழுச்சியை, ஒரு
ஆனந்த உலகத்தை, மது கதியாசா
கருணையின்மையே பாலித் தேனும்
கலைநயமும் தமது இராசுகுணிய
யாத் திரிக காரியத்தில் அழகைச்
செய்யுதற்கு முன்நிறு. அமெரிக்க
ஊரோப்பிய வல்லரசுகளின் தலைவர்
கா அங்குயிக்கும் கிளையத்திற்
பற்றிப் பற்றி மலர் காலின் கடி
கடிச் சமாதான புது உலகமொ
றைச் சென்றதைத் தலைமையிப்போ
டுகைக்கொண்டனர். நாமும் அனை
சென்றபாற்ற அங்கலாய்க்கிறோம்,
மது கிறிஸ்தவ தலைவர்கள் பாலமற்ற
பரிலக்க ராசியமொன்றை விடா
கிக்க மொண்டைத்தண்ணீர் வற்ற
கடிவாய்த் தந்தக் குடியியல் கடி
கிறார்களே. நாம் அனைதும் எதிர்
பார்த்து வருகிறோமல்லவா? நமது
கற்பனைக் கதைகளில் இத்தேரி புலவர்
பெருந்தகை எத்தன் தோட்டத்தில்
மெருக் காட்டும் ஆனந்த உலகத்தை,
கவிதா வர்ணனைகளைக் காண்போமாக.
"மனப்பற்று நினை மோர் பட்
திருக்கினைப்பெருத்தி, துணைக்கலை
ஆக, தலைத்தலும் கெடுபயல்
மேயுந்து, போல்கார் புத்தமையச்
புனைத் திதிராட்டும் நிலம்" இத்
ஆச்சிரமயாத் தந்தக் காட்டும் குடும்பம்.
(கருநா-முத்தையார்; தினை-முகக்காப்பு,
தனைத்த புத்தமையச் சென்றதற்கு
மும்; பெயர்-சென்றதற்குள் இறை
முத்தையார் முத்தையார் துணை, மது
மதுமே, தினை அபியாத் போசு

தகப் பத்தியும், மக்களும், பூர்
சொடிக்கக் கூடியவர்கள் அழகிய
பண்பை வெளிப்படுத்த அமைத்துக்
கொண்டார் கற்பனை, பழைய மகா
நிலைகள் கற்றுத் தராதாட்டில்
நேரகவால்களால் மது கதியாசா
ஆகையானது இந்தக் கருவிகள்
அழகிய பரணாகையே அமைக்க
அவர்கள் முடிந்தது. இது ஒரு இல்
லற ஆச்சிரமம், சேய்ப்புத்திரர்
வரும் மது பிஷ்ட தந்தையின்
கிளை எப்படி யிருக்கிறதென்ப பருக்
கை.

"யாபேயில்லை யா
பயங்க மில்லை தேவ
சாயு மில்லை சங்கீத சஞ்சலத்
தொடர்பு யில்லை
சேய்ப்பும் பண்புமில்லை குண
கோஷ மில்லை யித்த
ஆவணமில்லை யுரு வர்சார்
மத்தர்சம்மம்."

(சஞ்சலத் தொடர்பு - சகலவித
மான கவலைகள்; யித்த ஆயல் -
பெண் ஆசை, மண் ஆசை, பொன்
ஆசை என்பன, கண்களின் இச்சை,
மயக்கத்தின் இச்சை, சேய்க்கின்
பெருமை எங்கிறார் போவன்;
பூர்வாச்சிரமம் - பழைய ஆச்சிரமம்,
அதாவது எல்லா ஆச்சிரமங்களுக்
கும் தாய் ஆச்சிரமம்)

பாலம் இல்லையானகையால் அதன்
குடும்பங்களையே பால பயங்கரம்,
தெய்வ சாயம், மோனம், சகல மனக்
கவலைகள், கோபம், பவக, திக்
குணமகள், உலக ஆசை எங்கிறார்
எட்டுக் கரியங்களும் இந்த ஆச்சிரம
வாக்கினில் இருப்பதில் இல்லை என்
கின்றார். பாலமற்ற இடம் பரிலக்க
ராசியம் தானி எவ்வாறு அழ
கான ஆனந்தமான புது உலகம்
இனி இவர்களை உடை யிடுகிறார்?
உண்மையில் ஆபாணமெது? என
ஒரு செய்யுளில் பாடுகின்றார். அக்
கந்திரியம் அல்லியற்ற தனி, குன்
டருசி பட்டு, தியாக்யம், வேயின்
என்றென்ற விஞ்சி கடைவிதிப்பி
லாம் அனந்த திரியம் திரிந்தவர்க
ளாகிய கமக்கு, எழுப்பதற் கட்ட
கை முதலிய பரிசுகள் இடக்கட்டு
கிதம் சீத்யான கைகளைச் சேடிச்
சும் கமக்கு, ஆயுத்தின் ஒரு சத
ததை ஆண்டவருக்கு தாரமானக்
கொடுத்தவாட்டி வீட்டில் வந்து ஒன்
பது நூலாவுக்கு உணவுப் பொருள்
வாங்கி உண்டு மயங்கும் கமக்கு
தேவையான செய்யுள்:—

"ஒருக்கை உலகத்தை
உடைபரி சுத்தமாக
இருந்து ஒருநேரின்
கிடுகிடுகு சந்தாக
பழங்குண பரிசுபண்
பரணப் பரணெல்லாம்
வருந்து ராத்திரி
மாத்யம் புரிவர் காரு."

இவர்களது ஆபாணம் ஒழுக்கத்தான்.
அகத்தின் அழகு முத்தத்தில் தெயி
மில்லையா? அது அழகையிருக்கால்
முத்தத்தைச் சிவகாரிப்பதே? "நல்ல
முத்தத்திற்கு கைக் வேண்டாம்"
என்பது பழமொழி, இனி உடை -
பட்டிம குண்டுகுடியுமல்ல, பரிசுத்
தம் ஒருவனுடைய மானத்தை
மறைக்கும் என்பது புலவருடைய
புதி அபிப்பிராயம். "சகிசின்
புதி" முத்தியில் பவகை வரகளை
கன ஆய்வதில் ஒய்வாள் ஆராதனை
யில் மது முக்குகார்ப் பித்தப்ப
யிடுகிறது கமக்குத் தெரியுமா
வரை? சரி! இவர்களைப்பும் அகத்
ரும் படிபடும் வரகையையும் இழக்
கடி கருமொன் தான், கற்கிரியை
கடன் அவர்கள் மனமில்ல வரகளை
கமத்தினைமயம், தருகு சர்க்கம்
என்பது வரகளை கமமும் சந்தனம்
முத்தியை, இவர்கள் அன்பானம்
எனது பெற்றிற். மன் பத்தியே
அன்பானமெனிறது. மன் என்பது
சர்வலாச சகியாதிப்பியாய சாட்
சாத் இறமயம். இறைவனியப் பதி
பண்ணுவதினால் அவர்களது பசியு
தற்கும் தனிமொன்று, கருமமே
கனையுண்டு பரிசொருவர் அல்லவா?
"மனிதன் பரிசொருவர் அல்லவா?"
கூறும். தினை அபியாத் போசு

என் எனக்குண்டு என்றார். தெய
வத்தின் சித்தத்தை சித்தவேற்ற
வதே எனக்குப் போசுணம் என்றார்.
மனுஷன் அப்பத்தினிலே மந்திர
மல்ல தேவனுடைய வாயிலிருந்து
மேற்கும் ஒவ்வொரு வரகைப்பதி
இறும் பிழைப்பான என்றுள்ள
லர் வகுக்காதில் கூறியதையே
புலவர் "மன் பதி அன்பானம்"
என்று பாடியிருக்கிறார். ஒருகிறிஸ்த
தவன் தனது உடையை, உணவை,
ஆபாணங்களை எவ்வாறு கருத்து
டனும், கவனத்துடனும் உபயோகிக்
கவேண்டும் என்பது உடையுத்து
கிறார். இறைவனைப் "போசாதான்
எல்லாம் பிறவா எனார்" என்று
ஒரு பத்தம், நாம் மது மயக்க
கையில் ஒவ்வொரு காரணமும் ஒரு
கிளமாகக் கட்டி வருகிறோம்.
இவர்களோ ஒவ்வொரு காரணமும்
தவ காரணமாக இப்பக்காட்
காகக் கழித்து வந்தவர் என்ப
பதை பவகளை எல்லாவற்றையும்
காங்கியிலாமலகழித்து ஒவ்வொரு
காரணம் மாதமும் புரிந்துகொள்
என்று கற்றடியில் அமைத்து வைத்
திருக்கிறார்.

இன்னொரு செய்யுள்
"புலவப் பொருள்கள் எல்லாம்
பொதுவன்றிச் சொதமில்லை
குதிரன் கொண்டவரில்வர்
கொடுப்பவ ராருமில்வர்
பேராத் தினைவேய் சிறிப்
புலவோர் குறையுமில்வர்
ஊழிய சபக்கடவர"

சொருவர்க்கு மென்றமில்லை"
லெனின் போத்த கொள்கையானார்.
பொதுஉடமை, சமாதானம் என்ற
உண்மை திட்டம் ஏதெனில் தேர்
றியதென்கின்றார் மது புலவர்
பெருந்தகை. என் பொருள் உன்
பொருள் என்று பேசுகல் இல்லை.
"புலவப் பொருள்கள் எல்லாம்
பொது வன்றிச் சொத மில்லை"
என்றதை அப்பால்சுதர் 1ம் அடி
எராம் 32ம் வசனத்தில்காண்கிறோம்.
அக்க ஆச்சிரமத்தில் இன்னொரு
நூலும்; தான தாம் செய்வார்
ஒருவருமில்வர். ஏன் அவர்கள் இரக்க
மற்ற வன்கண்ணார்? இல்லை, ஏற்
பவர் இல்லாமல் பவகை இவா
யினார். அக்கே வயாட்டம் மில்லை.
அத்கம் பெற்றோம் என்ற இன்பமு
மில்லை. இழந்தோம் என்ற தி
பழம் மில்லை. கிருத்தப்ப தி
குளியின் கிளை கிழ்ச்சியிய கிளை
யாகிய அத்தான், ஆனால் மது
மத்தியில் ஒருவனுக்கு பசி ஏற்பம்.
மற்றவனுக்கு புளிச்சல் ஏற்பம்.
ஒருவனுக்கு அரிசி அமித்த தண்ணீர்
ருக்குர் வழியில்லை. மற்றவனுடைய
வீட்டு சரையா சேறும் கெட்டிடி
கயமா கிட்கின்றது. அட, சி!
இந்த மிருக உலகத்தை விட்டு
கிருணையின் அவர்கள் கண்ட
ஆனந்த உலகத்தைக் குடியே
யுடலமா என்று எம் ஆயற்படு
கிறோமல்லவா?

பாலமற்ற இடத்தில் சேய்
பிணி, முத்தைய, மானம் இல்லை
பென்பது சித்தர்கள் கண்ட முடிபு;
பாலம் குடிபு தேகம் வறுவடை
யும் என்பது உண்மை. தெய்வ
பதிக்கும் தேக சக்திக்கும் மி
செருக்கிய சம்மந்தமுண்டென்பது
கிடுகிடுகி. இக்கருத்தை வேறொரு
செய்யுளில் அமைத்திருக்கிறார்.
"மனித முடிபு சாகாட்டென்ப
பேர்செய்யும் பரிசு தமையத்
தனிமரும் வருத்த துன்பம்
சஞ்சலத் தமுனை உணர்
புணர்வதில் வென்ற மின்றுப்
பெய்தியில் புனிதமாமெய்
உணர்வியில் பதி தெய்வார்
உம்பரும் கியை மதோ."
நாம் வருந்தக்கூ முன் எங்கள்
பாட்டையாருக்கு "பேசும் படம்"
என்று கூறினால் அவர்கள் உடனே
அது இருக்கல் என மில் என்று
கிறவேண்டுமே போல்கர்கள் அல்லவா?
அதேபோன்று இந்த சொற்கள் உண்
டாம், அச்சொற்கள், மானம் தெரி
யும்? பிணி, முடிபு, மானம் என்
பவகை அச்சொற்கள் மனக்காத்தி
புள்ள இடத்தில் இவைகள் ஏது?
—தொடர்ச்சி 2ம் பக்கம் பார்க்க—

The Morning Star

Friday, April 27, 1945

THE HOUR OF VICTORY

The story is told of a wise prophet who remarked at a dark moment of the war that almost everything will depend on how the war ends. This statement is very significant and sums up in a sentence the great truism that the last lap of victory should be a period of intense preparation for the first lap of peace, that it should be a time to contemplate not merely the glories of triumph but what should be done with those triumphs. After nearly six long years of fighting and endurance the United Nations are today on the threshold of ultimate victory. They see something of the harvest that fortitude, heroism, and patience have won. A more stupendous task however lies before them. It is the task of laying, in the hour of victory, sure foundations for a lasting peace, the task of shaping a new day for mankind at the moment when the old one is fading away. But the character of the first dream of a new world will be revealed in the character of the final glories of struggle. While there is much fighting yet to be endured before the gates of peace can be opened wide, it becomes daily plainer that the kind of peace we shall enjoy will depend upon the spirit of the victors in preparation for it. What is this spirit going to be? This is the vital question of the moment.

It is said that Winston Churchill, when asked to write an inscription for a war memorial, wrote thus: "In War, Resolution; in Defeat, Defiance; in Victory, Magnanimity; in Peace, Goodwill." This might well be the motto of the United Nations in the hour of victory. They should be on their guard to bring in stern justice with mercy, to cover victory with magnanimity, to crown Peace with Goodwill. On no other foundations can the beginnings of a peace-making world be built. A victory which sows the seeds of permanent hatred among the peoples of Europe will be the speediest method of preparation for war in the next generation. His Holiness the Pope in a letter addressed recently to the Catholic Bishops of the world has sensed the danger of a victory that is not tempered with justice and magnanimity: "Amid great upheavals while the minds of many are still agitated by the sentiments of vengeance, it is not easy to arrive at such a peace as will be tempered by justice and equity while satisfying in fraternal charity the aspirations of all peoples and eliminating the latest germs of discord and rivalry." Mahatma Gandhi in defining recently the essentials of Peace and Bernard Shaw in endorsing them give vent to the same feelings and President Roosevelt in a speech written just before his death speaks of cultivating "human relationships—the ability of all peoples, of all kinds to live together in the same world at peace."

In the main, the present struggle has done little to ennoble our common humanity. Hatred, suspicion and greed have been rife and too often the honourable deficiencies of our common humanity have been forgotten. That is War's inevitable and tragic liability and this must be

redeemed at all costs. To accomplish this should be the main task of the 'Frisco Conference. The dispelling of the nightmare of tyranny from Europe cannot be done in a moment. The victorious peoples themselves must be alert and eager to recognise that above the storm of conquest there must rise the still more supreme victory of man's inhumanity to man, the victory of civilisation over stark barbarity. Peace hath her glories no less renowned than War.

GANDHI ON ESSENTIALS OF PEACE

The following is the text of a statement by Gandhi on the San Francisco Conference:—"Though I know silence is better than the spoken or written word, there are well-defined limitations to the application of that maxim. The San Francisco Conference is announced to meet shortly. I don't know its agenda. Probably no outsider has known it.

"Whatever it may be, the Conference will have much to do with the world to be after the so-called end of the war. I very much fear behind the structure of world security sought to be raised lurk mistrust and fear, which breed war. Therefore as a life-long believer in peace as against war, it seems well for me to record my conviction on the matter.

"I reiterate my conviction that there will be no peace for the Allies or the world unless they shed their belief in the efficacy of war and its accompanying terrible deception and fraud, and are determined to hammer out a real peace based on the freedom and equality of all races and nations.

"The exploitation and domination of one nation by another can have no place in a world striving to put an end to all war. In such a world only the militarily weaker nations will be free from fear, intimidation or exploitation.

Classic Example

"An indispensable preliminary to peace is the complete freedom of India from all foreign control. Not only because it is a classic example of Imperialist domination, but specially because it is a big, ancient, and cultured country which has fought for its freedom since 1920 deliberately with truth and non-violence as its only weapon.

"Though the Indian soldier has fought not for India's freedom, he has shown during this war as never before that he at least is equal to the best in his fighting qualities. I cite this to answer the charge that India's peaceful struggle is due to its lack of soldierly qualities. The inevitable deduction I draw from this is that the non-violence of the strong is infinitely braver than their violence.

"That India may not yet have evolved such non-violence is another matter. If it is the case it does not detract from the statement that it has battled non-violently for freedom, and that not without considerable success.

No More Exploitation

"India will demonstrate to all the exploited races on earth that their freedom is very near and that in no case will they henceforth be exploited.

"Peace must be just. In order to be that it must neither be punitive nor vindictive. Germany and Japan must not be humiliated. The strong are never vindictive.

"Therefore the fruits of peace must equally be shared. An effort then will be made to turn them into fruit.

"The Allies prove their democracy by no other means.

"It follows from the foregoing that there will be no armed peace imposed upon the forcibly unarmed. All will be disarmed. There will be an International Police Force to force the lightest terms of peace. Even this retention of an International Police will be a concession to human weakness and not by any means an emblem of peace.

"If these essentials are accepted, it follows that the camouflage of Indian representation through Indians nominated by British Imperialism should be dropped. Such representation will be worse than no representation. Either India at San Francisco is represented by an elected representative or not represented at all."

INDIA'S INFLUENCE ON THE WEST

ANCIENT CULTURAL CONTACT

We in America trace our cultural heritage to England, to medieval Europe, to ancient Greece and Rome. The substance and directness of our debt thus far are clear, but this is only part of the story. Our debt to the Orient is the other part, and that has been to us a closed book. Of all countries in the Orient, India occupies the position of importance as a cultural force which made itself felt to the West and to the East, writes Horace Poleman.

Generation after generation, American school children read with pleasure and profit the story, made famous in the West by the French author John de La Fontaine of the girl with a pail of milk on her head. She foolishly building castles in the air, spilt her precious cargo and so lost her profit. Few, if any, of these children know that this folklore motif began with the story found in the fifth book of the Panchatantra of the Brahman who broke with his cudgel the begging bowl full of grain and lost all he dreamed he would gain.

This is only one of the hundreds of stories loved by Americans which came from India via Europe long ago.

Many of Aesop's fables of the sixth century B. C. have been traced to India. In the sixth century A. D. the famous book of Indian fables, the Panchatantra was translated into Pehlvi. From this an Arabic version was made, and from the Arabic the stories found their way to Europe. A German version, "Das Buch der Beispiele der alten Weisen", appeared in 1483. It not only deeply affected German literature but was translated into Dutch, Danish and Icelandic. Sir Thomas North, using an Italian translation introduced the fables to Elizabethan England. In 1678 La Fontaine published his fables which he ascribed to Bidpai, that is Vidyapati, Master of Wisdom.

Transmission of Ideas

Even more important has been the transmission of ideas. The

earliest Greek philosophical speculations, aside from the simple eschatology of Homer, originated with the Greeks of Asia Minor, Thales, Xenophanes, Parmenides, Zeno, and Pythagoras (sixth century B. C.), who searched for the one reality and theorized about transmigration in the same spirit as the authors of the late Vedic hymns and the earlier Upanishads of Indian literature (10th to seventh centuries B. C.) There are many other meeting points between Greek and Indian philosophy. Hellenism drew particularly from Buddhist philosophical ideas, which reached their climax in Western thought in Neoplatonism.

The similarities between the lore of Buddhism and the Gospel story are too frequent and striking to go unmentioned in any study of the Bible—the Buddha's walking on the water, the prodigal son, the miraculous conception and birth, the star over the birth place, the temptation of the Buddha by Mara (Satan) the 12 disciples. The coincidence is worth pointing out in our effort to destroy that wall of suspicion in the West which labels everything Eastern as mysterious, unrelated, queer, heathen.

An excellent account of the transfer of ideas can be found in Swami Ashokananda's "The Influence of Indian Thought on the Thought of the West," published by the Advaita Ashrama, Mayavati, Almora, U. P. in 1931.

In America the thinking of Emerson, Thoreau, and Whitman was greatly influenced by the thoughts of the Upanishads, Bhagavad Gita, which were well known to them in translation.

The European translations of the "Arabian Nights," Chaucer and Boccaccio contain many stories from India. Shakespeare learned from the previously mentioned Sir Thomas North the tales of the three baskets and the pound of flesh. Early travellers brought back to Europe many tales and local details of India. The first English drama on an Indian subject was Dryden's "Amranger" (1575). Milton never tired of allusions to India.

In our own times we have seen a great Anglo-Indian literature spring up. It is a study in itself. Kipling, Yeats, A. E. Russel, Sir Edwin Arnold, E. M. Forster, and F. W. Bain are among its chief exponents.

—The Sunday Herald.

Jaffna Inter-Collegiate Christian Fellowship

Teachers' Camp

May 25—28.

Leader:

DR. MALCOLM ADISESHIAH,
(Professor of Economics, Christian College, Tambaram.)

Please keep the dates free.

16-1

THE SHOP FOR THE BEST BOOKS

General and Regional Geography by *Unstead and Taylor*.
Geography of Ceylon by *E. K. Cook*.
Introduction to Tropical Botany by *M. J. Legos*.
Light and Sound by *Stewart*.
Heat, Light, Sound and Magnetism and Electricity by *Mackenzie*.
A Class Book of Physical Chemistry by *Lawry and Sadgen*.
Introduction to organic Chemistry by *E. J. Holmyard*.
Higher Algebra by *Hall and Knight*.
Pitman's Shorthand New Era Edition.

THE C. L. S. BOOK SHOP,
First Cross Street, Jaffna.